

عنوان مقاله:

بازپژوهی دیدگاه سنت گرایان و مستشرقان درباره کنش و واکنش وحیانی

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 13، شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

زهرا روستائی - دانشجوی کارشناسی ارشد، بخش علوم قرآن و فقه، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

محمد مهدی آجیلیان مافوق - استادیار بخش علوم قرآن و فقه، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مسلمانان و غیر مسلمانان از دیرباز به چگونگی وحی الهی بر پیامبران و به ویژه حضرت محمد(ص) توجه داشته اند و پاسخ ها و نظریاتی در طول قرون و اعصار در این باب بیان شده است. برخی از این نظریات وحی را مفهومی غیر مادی و دسته ای از معانی دانسته اند که به پیامبر وحی شده و ایشان، آن را در قالب الفاظ ریخته و به مردم بیان کرده است؛ درمقابل، برخی به وحیانی بودن توأمان الفاظ و معانی قرآن قائل اند. طبق آیات و روایات، وحی تنها معنا نبوده است؛ بلکه الفاظ قرآن نیز وحیانی اند؛ اما اینکه چگونه و در چه مرحله ای از نزول وحی، معانی به الفاظ تبدیل شده اند، خداوند این کار را مستقیماً انجام داده یا جبرئیل، در عالم ماده بوده یا عالم مجرد، ازجمله مسائل بررسی شده در این مقاله است. این تحقیق با استفاده از منابع مکتوب و به شیوه توصیفی، انتقادی و تحلیلی به نظریه ای می رسد که فرایند نزول وحی بر پیامبر در دو سطح مختلف رخ داده است؛ به این صورت که ابتدا خداوند محتوا و معانی را (یا بدون واسطه جبرئیل) بر قلب پیامبر وارد کرده و سپس این معانی و قول ثقیل با نظارت و کمک جبرئیل به الفاظی تبدیل شده است که عامه مردم درک کنند و سبب هدایت مردم باشد.

کلمات کلیدی:

وحی، کنش و واکنش وحیانی، مستشرقان، دیالکتیک وحیانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606692>

